

Kunnskapsdepartementet
Postmottak@kd.dep.no

Oslo, 22/12-08

Høring – Forslag til endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

1. Innledning

Kristne Friskolers Forbund er interesseorganisasjon for 120 kristne friskoler på grunn-, videregående- og 6A nivå. Vi avgir her vår høringsuttalelse om disse forslagene til endringer i lovverket på vegne av disse skolene:

- Plikt til forsterket opplæring i norsk/samisk og matematikk på 1.-4. årstrinn
- Forslag om å endre bestemmelsene om organisering av elevene i grupper – kravet til elevenes sosiale tilhørighet
- Plikt til å utarbeide årlig rapport om tilstanden innenfor grunnopplæringen,
- Minoritetsspråklige elevers rett til utvidet tid i videregående opplæring,
- Forslag om å presisere plikten til foreldresamarbeid i offentlig grunnopplæring
- Rett og plikt til fysisk aktivitet i grunnskoleopplæringen
- Bestemmelsene om private skoler for funksjonshemmede
- Skolepenger for særskilt tilrettelagt videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett.

2. Forslag om å innføre plikt til forsterket opplæring i norsk/samisk og matematikk på 1.-4. årstrinn,

Departementet foreslår at det blir fastsatt plikt for private grunnskoler med rett til statstilskudd til å sørge for forsterket opplæring i norsk/samisk og matematikk for elever på 1.- 4. årstrinn i ny § 3-4a i privatskoleloven.

KFF vil peke på at både forskning og vanlig erfaring viser at det gir god effekt å gi svake elever tidlig en styrket opplæring. Styrket opplæring på lavere trinn er således et godt tiltak.

Vi mener at man i forhold til virksomheten i friskoler hadde oppnådd vel så bra resultater dersom friskolene fikk ressurser og frihet til selv å prioritere tiltak. Skolene er i en konkurransesituasjon og vil anstrenge seg for å benytte tiltak som gir resultater.

På basis av en prinsipiell tenkning om likebehandling av offentlig og privat skole støtter likevel KFF forslaget dersom plikt til forsterket opplæring innføres i offentlig skole.

Et moment som vi mener er viktig, er målingene av lærertettheten. Det er mange fådelte skoler i Norge både i offentlig og privat regi. Forhold i tilknytning til disse burde vært vurdert. Det må for eksempel følge et system med måling av endring i lærertettheten som regner med fådeltproblematikken. Dessuten har noen skoler allerede vektlagt ekstra norsk og leseundervisning allerede. Da å kreve dokumentert økt lærertetthet på akkurat dette, kan være et problem.

Ut fra en økonomisk vurdering er det positivt at friskoler ikke får innført plikt før de økonomiske ressursene er på plass. Vi skjønner at innføring fra 2011 når kommuneregnskap fra 2009 er grunnlag for utregning av tilskuddsatsen, er en lettvinnt løsning, men ut fra en vurdering av elevers like rettigheter, er dette en uholdbar løsning som i realiteten forskjellsbehandler elevene.

KFF mener derfor at det må bevilges penger fra 1. august 2009 slik at det kan vedtas samme innføringstidspunkt i offentlige skoler og i friskoler. Hvis man vil beholde den forskjellsbehandling som ligger i lovforslaget og ikke gi tilskudd før i 2011, må selvfølgelig også innføringstidspunktet settes til 1. august 2011, som foreslått.

3. Forslag om å endre bestemmelsene om organisering av elevene i grupper – kravet til elevenes sosiale tilhørighet

Det foreslås å endre psl § 3-4 om elevers behov for sosial tilhørighet.

KFF mener forslaget vil ha liten betydning for våre medlemsskoler. Det ville vært til elevenes fordel om man foreslo en annen endring, nemlig å åpne for å gi skolene større frihet til å foreta gruppedeling.

Hvis for eksempel deling etter faglig nivå eller kjønn har god effekt på samtlige elevers læringsprestasjoner (altså til det beste for begge kjønn og alle faglige nivåer), er det ingen pedagogisk faglig grunn til å la være å dele inn på en slik måte. Men nåværende regelverk tillater ikke en inndeling etter faglig nivå.

KFF anbefaler at loven åpnes for større grad av frihet for skolene selv til å velge gruppedeling.

4. Forslag om å innføre plikt til å utarbeide årlig rapport om tilstanden innenfor grunnopplæringen

KFF mener at å utarbeide årlig rapport om tilstanden innenfor grunnopplæringen i og for seg er et godt tiltak. Vi mener likevel at kravene allerede i det vesentligste er innbefattet i kravet om kvalitetssikringssystem, jmf Opplæringsloven § 13-10 og Privatskolelovens § 5-2. Forslaget oppleves derfor som et nytt ledd i rekken av mange administrative tiltak for å forbedre opplæringen. Tiltaket er først og fremst byråkratisk og burde ikke vært foreslått. KD selv understreker jo at ”etter gjeldende rett må slik kunnskap være tilgjengelig hos skoleeier.” Man sier også at rapporten bør være enkel å etterleve. Vi mener at en årlig rapport som understreker at kvalitetssikringskravene er gjennomført hadde vært tilstrekkelig. Vi opplever at friskolene i stor grad har fulgt opp dette. Fordi særlig offentlige skoleeiere har tatt dette

mindre på alvor, stilles enda et krav. Nye rapporter kan lide samme skjebne. Når dette er sagt oppleves imidlertid indikatorene som nevnes klart relevante.

KFF er altså skeptisk til det økte byråkrati som lett tar arbeidskraft og tid bort fra nettopp det å skape bedre skoler for læring. Vi vil likevel ikke gå mot dette forslaget, men understreke at det i form bør følge den rapportering som ligger i kvalitetssikringssystem og eksisterende rapportering. Vi spør om dette f.eks kan hektes på den årsmelding friskolene er pålagt å sende fylkesmannen årlig sammen med regnskapet.

5. Forslag angående minoritetsspråklige elevers rett til utvidet tid i videregående opplæring

KFF støtter selve forslaget, men mener at innføringstidspunkt må være likt i offentlige og private skoler. KFF påtaler altså igjen mangelen på likebehandling i et spørsmål som også handler om ressurser. Jmfr pkt 2 ovenfor.

6. Forslag om å presisere plikten til foreldresamarbeid i offentlig grunnopplæring

Det er ikke i høringsnotatet begrunnet hvorfor det kun er nødvendig å gjøre lovendring for offentlig skole når det gjelder foreldresamarbeid. Generelt er det vår oppfatning at foreldresamarbeid fungerer bedre i friskoler enn i offentlig skole. Man velger jo aktivt selv en slik skole. Det kan muligens være en grunn til at departementet ikke foreslår samme bestemmelse i privatskoleloven som i opplæringsloven.

KFF mener imidlertid på generelt grunnlag at friskoler og offentlige skoler i størst mulig grad skal likebehandles på områder der det ikke bryter med skolenes godkjenningsgrunnlag. Ut fra dette standpunkt har vi ikke noe i mot at det innarbeides i privatskoleloven bestemmelser om foreldresamarbeid som tilsvarende bestemmelsene som tas inn i opplæringsloven.

7. Forslag om å innføre rett og plikt til fysisk aktivitet i grunnskoleopplæringen

Fysisk aktivitet er bra og vi er ikke i mot den delen av forslaget. Vi har likevel et par bemerkninger.

I 7.3 står det at de to ekstratimene (a 60 min.) med fysisk aktivitet bør legges til 6. eller 7. årstrinn. Disse årstrinnene har for mange skoler allerede det vi kaller ”full skoleuke” med 30 timer (a 45 min.). Vi synes det er underlig at ikke problemstillinger i forhold til transport er vurdert. I et land hvor store deler av elevene må starte og avslutte skoledagen i buss og/eller andre transportmidler, vil dette ha mye å si for plasseringen av timene.

Hvis tiltaket innføres, mener vi det er viktig at det gis stor lokal frihet og fleksibilitet til gjennomføringen på årstrinn, i forhold til transport, i forhold til SFO-tilbud og evt annet.

8. Forslag ang. bestemmelsene om private skoler for funksjonshemmede

I KFF er det 5 videregående medlemskoler som tilhører denne tilskudsregelen. De har tilskudd for ”nokså ressurskrevende elever” og er knyttet til rusmiddelfeltet, hvor en del elever kommer fra. Siden skolene selv gjennom flere år har opplevd sin eksistens truet, vil de også selv avgi høringsuttalelser. Gjennom arbeid med de fleste av elementene i denne saken i gjennom en årrekke, har likevel skolene og KFF arbeidet seg fram til enighet i spørsmålene omkring skoleslaget.

8.1 Bakgrunn

KFF viser til Innst O nr 88 (2006-2007) som det her redegjøres for, og som refereres her i kap 8.1. Det påpekes at det uttrykkes tillit til disse skolene, respekt for deres arbeid, at det ikke må skapes unødig usikkerhet om fremtiden for skolene og man understreker betydningen av dem.

Et poeng som ikke er sitert fra Innst O nr 88, vil vi peke på: Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, ser det som positivt at disse skolene vil få et tydeligere godkjenningsgrunnlag. For KFF er det viktig at dette poenget kommer med som understrekning av at skolenes godkjenningsgrunnlag kom tilbake i privatskoleloven og at det var en bred politisk vilje til å sikre skolene videre.

KFF mener at alle de positive utsagn om skolene og deres arbeid ikke er vektlagt tilstrekkelig i KDs arbeid med denne lovgivningen. Vi mener forslagene nedenfor ikke i tilstrekkelig grad ivaretar mulighetene for å videreføre de gode erfaringene med slike skolars arbeid.

8.2. Om skolene

Det er en bred og interessant beskrivelse av elevgrunnlaget og skolene i dette kapitlet. Vi mener det er en svakhet, at det i situasjonsbeskrivelsen fra Econ Pøyry ikke også er referert til begrepene elever med rett og uten rett til videregående opplæring, både unge og voksne. Disse skolene skal prioritere rettselevne når de søker og samtidig er funksjonshemmede, men skolene kan altså med full rett ta inn elever som ikke er rettselever. Det gjør at skolene kan gi et ekstra godt bidrag til å hjelpe de elever som har en funksjonshemming, og de elever som på en eller annen måte også har falt utenfor skolegangen underveis og har brukt opp hele eller deler av sin rett til videregående skole. I de videregående skolene blant de skolene som her omtales, kan de aktuelle elevene komme inn igjen. Som private skoler kunne disse skolene ikke tatt inn slike elever hvis de ikke tilhørte denne gruppen skoler. (Riktignok har noen få privatskoler blitt tildelt en særskilt rett til å ta inn en svært begrenset gruppe voksne uten rett.) At skolene kan ta inn voksne med og uten rett, er referert som gjeldende rett i 8.3, men vi understreker at dette i praksis gjelder en god del elever ved disse skolene, uten at dette er eksplisitt er omtalt i situasjonsbeskrivelsen i dette kapitlet 8.2.

8.3 Gjeldende rett

Vi vil påpeke et punkt ved inntak i disse skolene, som i flere enkeltsituasjoner har vist seg litt uklart i rettsgrunnlaget, og som ikke er omtalt her. Skolene er for elever med et gitt nivå av funksjonshemming innen visse rammer. Ved inntak skal skolene prioritere rettselevne. Hvis en elev uten funksjonshemming, eller med en grad av funksjonshemming som er mindre eller høyere enn det skolen bør ta inn på sitt tilskuddsgrunnlag, må skolene ha rett til å avvise søkeren (evt skaffe ekstraressurser til søkeren fra hjemkommunen om den er en rettselev). Det fins noen eksempler på at fylkesmenn ved anke på inntak har presset inn rettselever som ikke er (tilstrekkelig) funksjonshemmede for å være ”nokså ressurskrevende”, selv om skolen hadde funksjonshemmede søkere uten rett. Dette mener vi er en gal rettsforståelse. Fylkesmennene tolker altså inntaksreglene forskjellig.

Vi mener at det er et saklig hensyn i et inntaksreglement å prioritere elever som har funksjonshemming på et nivå eller som har et gitt behov for særskilt tilrettelagt opplæring, slik skolen er innrettet for, foran elever uten slik funksjonshemming og nedprioritere de med betydelig tyngre funksjonshemming, også dersom de skulle være rettselever. Dette bør klargjøres eksplisitt i forarbeidene her.

Fra side 25 i dette kapitlet heter det: ”Det kreves ikke dokumentasjon på arten eller graden av funksjonshemming. Det er skolene selv som vurderer elevenes hjelpebehov. Riksrevisjonen

peker på at det er stor differanse mellom de to tilskuddsatsene, og at departementet har overlatt ansvaret for å vurdere den enkelte elev i forhold til hvilken sats som skal brukes til skolene.”

Her er det 2 feil, eller en feil og en betydelig uklarhet. Dette må rettes opp i det endelige dokumentet. For oss synes det som om KD ikke har veiledet Riksrevisjonen i de faktiske forhold og at man skyver Riksrevisjonen foran seg på tross av at de uttrykker seg feil eller i beste fall unyansert. I sin tid når departementet delte skolene inn i grupper hadde de sikkert en inndeling i sine notater. At disse ikke er nedtegnet, kan ikke være skolenes problem.

1. Det er mulig KD selv p.t. ikke lenger krever dokumentasjon på art eller grad av funksjonshemming. Vi forstår at KD da har et problem. Det er riktig at U-dir ikke har etterspurt dette i det siste. Men dette utsagnet er fullstendig historieløst. Det har gjennom årene vært dialog med departementet om dette. Skolene har i tidligere tider vært pålagt å ha dokumentasjon av forskjellig slag fra f.eks fra PPT, fra leger, psykologer, psykiatere, sosionomer eller andre fagfolk med kunnskap om eleven. Dette foreligger nå også fra rehabiliteringstjenesten, utrednings- og behandlingssteder, spesialisthelsetjenesten innenfor rusbehandling og psykiatri, eller fra offentlige skoler m.fl. Dette har nettopp vært krevd for at ikke skolene skal sitte bare med egne vurderinger av elevene. Skolene sitter fortsatt med slik dokumentasjon knyttet til opptaksprosessen for hver enkelt elev. Vi vet at dette ikke må sendes inn, men det ligger der tilgjengelig til bruk f. eks ved tilsyn. KFF må medgi at hvis Riksrevisjonen ikke har fått vite dette av departementet, har KD hatt et problem som skolene selv kunne hjulpet departementet med å komme ut av. Hvis denne forståelsen ligger bak hele saken om disse skolene, må vi få uttrykke at KD ikke har det innsyn nå, som man har krevd av skolene gjennom år.
2. I forlengelsen av dette punkt 1 ligger også det vi mener må være en åpenbar feil fra Riksrevisjonens side og som Kunnskapsdepartementet burde ha rettet opp. Det er en feil i dokumentet, når det fremgår at skolene synes å kunne bestemme hvilken tilskuddskategori de kan ta inn elever i. Det er ikke riktig for hver skole, siden disse avgjørelser er fattet langt tilbake ved at skolene har hver sine satser. De er i utgangspunktet altså fordelt på tilskuddsats. Det har ikke vært mulig for skoler å lykkes med søknad om å få tilskudd etter en annen sats enn den de er plassert i.

Vi vil fremheve følgende som skrives om tilskuddet til skolene: *”Dersom elevtallet per 1. april er lavere enn elevtallet per 1. oktober, legges elevtallet per 1. oktober til grunn for beregningen av tilskudd for våren”*. I off vg skole faller 1/3 av elevene ut av vg opplæring. I denne skoleskolegruppen er det mange elever som i utgangspunktet ligger an til å falle ut. Derfor må denne setningen opprettholdes i retningslinjene for tilskudd til disse skolene. Skolene kan komme i en situasjon hvor elevene kan forsvinne og ansatte må fullføre en gitt avtaletid. Vi minner likevel når det gjelder frafall om hva Econ Pøyry skriver: *”Skolene der elevene går opp til eksamen har gjennomgående høy prosentandel med elever som består. Elever som ikke går opp til eksamen får individuell vurdering gjennom kompetansebevis. Så godt som alle skolene oppgir i undersøkelsen at en høy andel av elevene fullfører det påbegynte skoleåret. En tilsvarende høy andel av elevene fullfører også sin opplæring ved den skolen de har begynt på.”*

Om tilskuddsatsen gjør Riksrevisjonen en sammenligning med andre gjeldende satser for privatskoler. Vi ber KD være oppmerksomme på at de skolene vi snakker om her og som vi kjenner i KFF sammenheng, ikke er studieforberedende, men yrkesfaglige. Sammenligningen av satsene må være rettferdig og reflektere det tilbud som skal gis. Om man gjør det, har

ingen av disse skolene særlig over det dobbelte tilskuddsgrunnlag av tilsvarende privatskoles utdanningsprogram, og de skal altså ha en helt annen ressurstildeling til eleven.

Om investeringsspørsmålet eller husleiespørsmålet sies at ”Etter søknad *kunne* skolene i tillegg få dekket investeringsutgifter, herunder utgifter til husleie.” Vi er vel kjent med at det ble endret i friskoleloven. Samtidig mener vi at dette bør innføres som en mulighet igjen, ved at skolene kan søke om dette. Skoler må tilpasse seg nye behov og forutsetninger i krav til lokaler og krav i fagplaner. Skolene har ressursvake elever som det er vanskelig å kunne ta skolepenger av. Vi vil derfor i avslutningskapitlet foreslå at paragrafen om dette i privatskoleloven av 1980 om investeringsutgifter innføres igjen. Vi minner også om at nåværende regjeringspartier argumenterte for at de generelt skulle innføre den gamle privatskoleloven fra før Clemets tid.

8.4. Departementet vurderinger

KFF vil gi noen synspunkter på loven opp mot departementets vurderinger i dette kapitlet.

Navnet:

Vi mener det er en svakhet i høringsdokumentet at ikke andre mulige omtaler eller navn er drøftet. I og for seg kan navnet funksjonshemming fungere, men ordet kan være problematisk i møte med enkeltelever. Det kan i noen tilfelle oppleves stigmatiserende å si at man går på en skole for funksjonshemmede. Mange av elevene vil ikke bruke denne omtalen av seg selv. Begrepet er ofte knyttet til fysiske og psykiske funksjonshemminger. KFF-skolenes elever er ”nokså ressurskrevende”. Noen har en karriere som rusmisbrukere og andre diagnoser av ulike slag. Når vi er opptatt av at skolen ikke skal være en ”spesialscole” for en type funksjonshemmede elever, er vi derfor også opptatt av at elevmassen er mangfoldig i forhold til enkeltelevers behov for særskilt tilrettelagt opplæring.. Vi er opptatt av hvordan vi kan tilrettelegge skolehverdagen Et forslag til annet navn på skoleslaget fra oss er: ”*Skoler for særskilt tilrettelagt opplæring.*”

Norsk skole for alle og inkludering:

Norsk skole skal være for alle og ”Etablering av egne skoler for elever med forskjellige diagnoser harmonerer ikke med målsettingen om god integrering.” Når det gjelder elever med spesielle behov fungerer dette svært forskjellig i norsk skole. En rekke kommuner og fylkeskommuner har etablert tilnærmede spesialskoler eller har leid undervisningstilbud og opplegg av institusjoner fordi det fungerer bedre for mange enkeltelever enn integrering i såkalt vanlig skole. Disse skolene bryter ikke med dette. De har derimot bygd opp den spesialkompetanse i personalet som må til for å hjelpe de aktuelle elevgrupper, noe som blir vanskelig i en ordinær skole.

Finansieringssystemet med to faste satser er angivelig ikke tilpasset kravet til individuell vurdering av elevene og individuell tilpassing av opplæringen. Skolene gjør selvfølgelig en individuell vurdering av eleven, individuell tilpassing av opplæringen og lager individuelle planer. Hver elev har krav på tilpasset opplæring i norske skole. Det gir skolene dem gjennom sine høyt kompetente fagfolk.. Vi mener at dersom skolene også får gjøre en god jobb ved inntaket og sikre seg de elevene som er skolens målgruppe faglig og økonomisk, er dette en god ordning. Mange fylkeskommuner nytter også dette ved å oppfordre elever til å søke.

Fordeling på satser og uklare kriterier.

Igjen kommer feilen som vi mener å ha tilbakevist ovenfor tilbake: ”... det er en svakhet at skolene selv er overlatt ansvaret for å vurdere hver enkelt elev i forhold til hvilken sats som skal legges til grunn. Dette har også Riksrevisjonen påpekt, jamfør omtale over.”

Pga Riksrevisjonens uttalelse foreslås det å utarbeide kriterier for å skille mellom de to særskilte tilskuddsatsene. Man foreslår dette ved å si at det bør gis i forskrift. KD ber også om hjemmel for slik forskrift. KFF er av den oppfatning at dette forslaget bygger på det gale premiss at skolene kan sette elever inn i den kategori de vil. Så ber departementet også om høringsinstansenes syn på hvordan slike kriterier mest hensiktsmessig kan utformes for skolene for funksjonshemmede.

KFF sier til forskrift og ønsker ikke at departementet skal få hjemmel til å lage en forskrift. Skolene er jo allerede inndelt i grupper og må forholde seg til disse. De skolene som har nokså ressurskrevende elever må ta opp elever som minst svarer til et nivå som forsvarer en gruppedeling i 8-grupper eller et snitt av elever med spes ped tilskudd minst på nivå med forskjellen på tilsvarende normalsats for det utdanningsprogrammet eleven går på og tilskuddet pr elev til skolen. Hvis skolen skal ta inn tyngre elever enn dette, må kommunen eleven kommer fra skaffe ekstra spes ped tilskudd

Skolepenger

Departementet ber om hjemmel for i særskilte tilfeller å kunne ta skolepenger.

KFF mener disse elevene er såpass ressursvake og kommer fra så ressursvake hjem at skolepenger synes svært vanskelig. Det går dessuten ikke an å la noen få enkeltelever betale skolepenger og ikke andre. Derfor vil vi sterkt fraråde at slik hjemmel gis.

Ja til å godkjenne nye skoler.

KFF registrerer at departementet ikke vil godkjenne nye skoler. Hjemmelen til å godkjenne nye skoler avvikes. Vi anerkjenner som Inst O nr 88 (2006-2007) betydningen av disse skolene. Vi mener denne betydningen er oversett og at man bare bruker andre typer argumenter mot skolene.

KFF vil foreslå en ny vei for godkjenning av noen nye slike skoler. Det er den mulighet som ligger i grunnlaget for privatskoleloven, Det er beklagelig at denne mulighet ikke er ikke nevnt og heller ikke diskutert i høringsnotatet. Vi vil ta opp dette.

KFF foreslår at nye skoler for funksjonshemmede, pkt f, bør gis anledning til godkjenning dersom skolene i tillegg til punkt f oppfyller også enten punkt a eller pkt b. Vi mener dette innebærer en harmonisering med andre skoleslag og det vil gi disse elevene, som trenger mye tilrettelagt opplæring og disse skolenes spesielle kompetanse, mulighet til å søke seg inn på en tilsvarende privatskole fundert på de grunnleggende menneskerettskonvensjoner. KFF foreslår altså et tillegg til punkt f: særskilt tilrettelagd opplæring for funksjonshemmede, såfremt skolen og drivast på religiøst grunnlag eller på grunnlag av ein anerkjend pedagogisk retning.

En annen side ved departementets forslag til innskrenkning av pkt f er spørsmålet om muligheten for eksisterende skoler til å utvikle seg og vokse naturlig, altså kunne innføre både nye utdanningsprogram og søke nye elevplasser. En skole som ikke får utvikle seg, kan bli en dårlig skole. Nå står det at eksisterende skoler som har et særskilt grunnlag, har denne anledningen. Samtidig er retten til utvidelse kun en rett i særlige tilfeller før første juli 2009. Privatskoleloven § 8-1 første ledd etter lovendring 1. juli 2007 fastsetter at det ikke er hjemmel til å godkjenne nye særskilte skoler for funksjonshemmede før 1. juli 2009. Vi er redd at den begrensning som ligger i begrensning i godkjenningen også skal gjelde nye tilbud og utvidelser ved eksisterende skoler

I § 2-1 femte ledd andre punktum heter det: *Departementet kan berre godkjenne nødvendige driftsendringar ved skolar som ikkje oppfyller krava i 2. ledd.* Krava i 2. ledd er skolenes grunnlag, men det foreslås i denne høring at pkt f om funksjonshemmede skoler når det gjelder nye skolegodkjenninger, nå skal fjernes. Dermed er vi redd at § 2-1, 5 ledd 2. punktum

kan komme til å gjelde dem. Denne setning utlegges nemlig slik i merknadene i Ot prop 37 til paragrafen: Det slås her fast at departementet kun kan godkjenne driftsendringer som er nødvendigedet gjelder endringer i offentlig læreplan eller strukturen for Dette inneber at lova ikkje opnar for godkjenning av driftsendringer i form av auka elevtal, nye trinn og nye utdanningsprogram for dei aktuelle skolane.

KFF ber altså om at nye skoler kan godkjennes under pkt f dersom de også tilfredstiller a eller b i ledd 2. Og KFF ber også om at skolene som er i drift under pkt f får godkjenning av driftsendringer, økt elevtall og nye utdanningsprogram.

8.6 Forslag til lovtekst

KFFs forslag:

1. KFF fremmer nytt navneforslag på skolene: ”Skoler for særskilt tilrettelagt opplæring.”
Det er begrunnet ovenfor og vi står for dette.

2. KFF fremmer nytt tilleggsforslag til Privatskoleloven § 2-1 andre ledd bokstav f) skal lyde :
f) *særskilt tilrettelagd opplæring for funksjonshemma. Dette godkjenningsgrunnlaget gjeld berre godkjende skolar som var i drift før 01.01.2009 og nye skoler som også søker etter pkt a eller pkt b i tillegg.*

Forslag 1 gjelder også i forslag 2, men er ikke trekt inn i endringen. Her er bare vårt neste nye forslag tatt med der. Det er mulig å variere forslaget selvfølgelig. Her er et kombinert forslag:

Alt 2: Det kan evt også formuleres slik: altså et tillegg til punkt f: Skoler for særskilt tilrettelagd opplæring såfremt skolen drivast på religiøst grunnlag eller på grunnlag av ein anerkjend pedagogisk retning.

2. KFF går i mot at det blir gitt hjemmel til slik forskrift: Privatskoleloven § 6-1 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde: *Departementet kan gi forskrift om tilskotsordninga for dei særskilde skolane for funksjonshemma..*

3. KFF går mot innføring av hjemmel til etter søknad å gi dispensasjon til å kreve inn skolepenger, altså nei til dette: Privatskoleloven § 6-2 nytt andre ledd skal lyde: *Skolar som får statstilskot etter § 6-1 fjerde ledd kan i særskilde tilfelle få dispensasjon til å krevje inn skolepenger*

4. KFF forelår at regelen i privatskoleloven av 1985 om investeringsutgifter innføres igjen: *”Skolene for funksjonshemmede kan etter søknad få statsstøtte til investeringsutgifter.”* Også her må selvfølgelig navneforslaget vårt evt inn.

9. Forslag ang. skolepenger for særskilt tilrettelagt videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett

KFF støtter dette forslaget som en løsning på et akutt problem for disse skolene.

Det er problematisk at KD erkjenner at kostnaden i offentlige skoler ikke tas med i satsberging for slike skoletilbud, når landslinjer i skiidrett som over statsbudsjettet får 60.000 pr elevplass ekstra.

Med vennlig hilsen for KFF

A handwritten signature in black ink, reading "Torgeir Flateby". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underlining the last part of the name.

Torgeir Flateby
gen.sekr.